

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PENTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évesre 8 korona. Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Felelős szerkesztő:
Dr. Essösy Béla.

Kiadó tulajdonos:
Glattstein Adolf.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

raklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
A lap szellemi részére vonatkozó minden
közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A temetők fényüzése.

— A közeledő halottak napja alkalmából. —

Elkövetkezik nemsokára halottak napja és nem egy család újra súlyos gondok előtt áll, hisz a modern kor szédületes fényüzése kiterjed a kegyeletre is és ha nem akarjuk, hogy megrójanak érte; bizony mindnyájunknak erőnkön felül kell kegyeletünket tanusítani nem a halottunkért, hanem a világ szájáért, a mely már nemcsak a más háza, hanem a más sirhalma előtt is — seper. Csak hogy a világ száját kegyeletes érzésünk áldozatkész felbuzdulásával nem tömjük be. Mert a mint kegyetlenül megrónak, ha a temetők porában nyugvó halottunk jeltelenül marad minden szentek estéjén, épp oly kegyetlenül szájára vesz a világ nyelve, ha szereltünk sirján a kegyeletnek felpompázott jelenségei mutatkoznak. Legyünk azzal tisztában, hogy az Aesopus meséje ide is illik. A mesebeli molnár, a gyermeke meg a szamara. Hogy akár a molnár akár a gyerek ott a számon: egyaránt megrótták őket a járókelők. Akár jeltelen marad a temetőben nyugvó halott süppedő sirja, akár pedig felgyulnak kegyeletünk pompázó mécsinek ezrei, az emberi megszólás és illetéktelen brálat el nem marad rólunk.

Amde panaszkodtunk-e valaha, ha az iskola új épületén szobrokat, diszket, drágaságokat láttunk, ha a tudomány csarnoka

külsőben is impozáns, monumentalis volt? Soha sem panaszkodtunk ezért, mert az a felfogásunk, hogy a tudomány csarnokába fenkölt gondolatokkal kell belépni, és minden esetre nemesebb, ünnepibb érzés között lépünk be az esztetikailag tetszős épületbe mint az ócska, vedlett, rozoga, piszkos hajlékba. Valószínű, hogy a temetők közeledő kegyeletes ünnepe sokaknak anyagi erőn felül való költsékesét kényszerítik ki, de mennyire felemelő magasztos és ünnepies érzés vesz erőt rajtunk, mikor a kivilágított temető kapuján belépünk. Mindenütt jogos a kritika, de kegyelet érzésünket ne bántsa senki. Lehet, hogy a temető fényüzése egyeseknek gondot okoz. De mily édes, de mily boldogító gond az! És ha hiszünk a gondviselésben, nem kell e szívünket eltöltenie annak az érzésnek, hogy lehetetlen miszerint a gondviselő az ő kifürkészhetetlen utjarmódjaival ne gyámolítsa, ne segítse meg a szegényt, a ki garasait a halottjára költötte, sirjára, hogy annak feldíszített sirjánál a ráemlékezés kegyeletének sok-sok mécsvilága lángoljon föl a csillagos ég felé. Nagy ridegség, monchatnánk, gonoszság kellene ahhoz, a ki másnak a kegyeletvilágát tisztátlan gyanúsító kezekkel érinteni merné. A temető lehet sajtó-téma, lehet az emberek bíráló beszéde is, de egy bizonyos: hogy azt megróni, a ki a halottjának áldoz, kegyetlen gonosz eljárás.

Szeretjük, hogy a mai önző nehéz gondokkal teli világunknak a kegyeletnek ez a tiszta, nemes érzése nem veszett ki a szivekből és mikor lépten lépésben látjuk, hogy fényezés döréhből-döréhb tárgyakra tékozol: megilletődve állunk meg a szegény ember feldíszített sirjánál, a ki lehet, hogy erején fölül költött sirra, a mely mellett a bánat és kegyeletes gyász igaz könnyeit öntik, de tékozlása szent és illetlen kezekkel nem rontjuk meg a fájdalomnak érzésvilágát.

El fog hangzani a halottak ünnepe előtt egy országos egyesületnek jalkiáltása is. Ismerjük ezt a jajszót, megszoktuk és szeretjük. Azt kiáltják esdekelve, hogy csak egy ezal virággal kössenek kevesebbet a halottaknak szánt koszoruba! És az egy száal virág árát ajánlják föl a tüdőbetegek gyógyító alapjának. Hallgassa meg ezt a vészes, ezt a megindító kiáltást mindenki és a maga egy virágszálat ajánlja oda az élő halottaknak, a tüdőbetegeknek, a kikből minden évben közel nyolcvanezer ember hal meg és a kiknek bus csapatjában egy félmillió jár kel a tüdőbetegség csiráival.

Ne beszéljünk a temetők luxusról abban az esetben, ha erre a nemzeti vör csapásra százezrek lefizetik a szent vámot: az az egy virágszálat, a melyet a József Szanatorium egyesület kér az ő tüdőbetegeinek, a kiket gyógyít és a kikből még többet gyógyítani akar!

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Visszhangok.

*Tark felhők lomhán szállnak
Napkeletről napnyugatnak;
A dérvete szürke pázsit
Az ősz gyenge napsugárit
Bágyadozva veri vissza.*

*Gondolatim járnak-kelnek
Emlékein mult-jelennek
S mint avar a gyenge napfényt,
Lelkem az elmúlt érzeményt
Bágyadozva veri vissza.*

*Régi hurok, régi hangok,
Melyek kebelemben szólnak,
De mintha csak visszhang volnak,
Mely a hangot fület csalva
Bágyadozva veri vissza.*

Kaszner Lajos.

Mit irunk ma és mit irhattak régen?

— Az újságírás világából. —

Kossuth lapját a Pesti Hirlapot, a Landerer cég adta ki. 1844-ben a szerkesztő és

kiadó szerződése lejárt és ekkor Kossuth rá nézve előnyösebb szerződést akart kötni Landererrel, — mellesleg a kormánynak is kedves szolgálatot akárván tenni, — Kossuth követeléseit nem volt hajlandó teljesíteni, melyet hatalmas vezércikkei tettek népszerűvé. Kossuth 1845-ben, miután új lapra nem kapott kiadási jogot, — elvállalta a Hetilap szerkesztését, melynek csak közgazdasági tárgyú cikkeket volt szabad kiadnia, — de Kossuth az ő közgazdasági cikkeibe is annyi politikát kevert, hogy méltán riadozott tőle a cenzor és a kormány. Már nagyon vigyáztak az ártatlannak vélt hetilapra, mikor Kossuth „Urbéri viszonyok” címe alatt írt vezércikkeket, a melyet azonban a cenzura első betűtől az utolsóig törölt, és így a Hetilap vezércikke helyén fehér maradt a papiros. A mai nemzedék, a melyik teljes sajtószabadságot élvez, méltán kíváncsi lehet arra, micsoda merész hangon tárgyalhatta Kossuth az urbéri viszonyok sürgős rendezésének kérdését 1845-ben? Kossuth később alkalmat vett arra, hogy ezt a konfiskált cikket újra kiadja és most mikor Vizota Gyula közlése nyomán olvassuk ezt a „rebbelis” cikket, álmélkodunk azon, hogy az ötvenes években

micsoda enyhe és szelid hangú cikkeket talált a cenzor olyanoknak, hogy azok közlése esetén a világrend felbomlását féltette.

Ime Kossuth hirlapi cikkének legerősebb kitétele:

„Fokonkénti haladás” fogjátok mondani, bölcs szó magában, ki szóljon ellene? ott és akkor, hol a fokonszint haladás alkalmazható; de boldogtalan szó, midőn az elkészsnek ürügyül szolgál. Ily általános eszmék szerint, melyeknek értelme tárgy, idő és alkalom szerint különbözik, egy nemzet jövődjével nem szabad játszani.

De ha általánossági hajlamotok van, én nektek más eszmét mondom, mely biztosabb vezértek lehet. Mondom nektek azt: annyit tegyetek, a mennyit tenni szükséges, ne többet, mint a mennyi kell, de nem is kevesebbet; és mindenek felett ne felejtsetek, hogy az alkalom istenasszonyának csak elől van üstöke, hogy az elveszett percet Isten sem adhatja vissza, s az elmulasztott alkalmat sokszor semmi áldozat, semmi bölcsesség sem pótolhatja ki.

Ha vannak, kik azt harsogják fületekbe: „Ne siessetek”, én arra kérlek; esdekelve kérlek: „El ne késsetek.”

Az otthon.

Még száradnak a falak. Még rakosgatják, vakolgtatják itt—ott. De bizonyos, hogy nemsokára számításunk szerint 25 ezer lélek, több ezer család a maga kis házacskájába vonul, olyan mezőgazdasági munkáscsalád, akinek egyenként aligha volt házvételre 50-60 koronájánál több, soknak annyi se. Hogyan tudtak ezek házat venni?

Megmondjuk.

A gazdasági munkásházakról alkotott országos törvény szerint munkásházak azokon a helyeken épülnek, ahol legalább 10 munkáscsalád jelentkezik avégből, hogy szeretne saját otthonába jutni. De még ez az első lépés. Mert a jelentkező munkásoknak ezt az ügyét a képviselőtestületnek is magáévá kell tenni. Következik tehát az, hogy azokon a helyeken, hol munkásházak épülnek, ott a munkásság a birtokos osztály között egyetértés és kölcsönös méltányosság legyen. Mert a dolog úgy áll, hogy munkásházakat kölcsönből építik és a munkás, akinek nincs hitele, hogy kap kölcsönt? Csak úgy kap kölcsönt, hogyha a községi képviselőtestület, vagy a vármegye értük kezességet vállal!

Ezért mondtuk mi azt az előbb, hogy ahol gazdasági munkásház épül, ottán a béke, szeretet, egyetértés és méltányosság lakozik. Mert nem lehet föltenni, hogy azok, akik a munkásokért kezességet vállalnak, erre hajlandósággal lennének, ha a munkáscsalád velük szemben szintén nem lenne méltányos és egyetértő. Csak olyan helyeken épülhet munkásház, ahol a kölcsönökért jót állanak a képviselőtestület tagjai. Viszont ezeknek a hajlandóságát csupán az biztosítja, ha a munkás nem keres érdekellentétet a birtokos osztállyal szemben. Aminthogy ilyen érdekellentét nincs is, mert a gazda és munkás nagyon is egymásra vannak utalva. A gazda munkás nélkül, a munkás gazda nélkül, akinél kenyereket keresi, el nem lehet. Ha a gazdának jó termése van, akkor a munkás részkeresete is elhez irányul. Ha rendszeren, zavartalanul megy a gazdaságban a dolgot,

ezt nem csak a gazda fordítja hasznára, hanem a munkás is. El lehet mondani, hogy sehol egyetértőbb, békésebb, méltányosabb eljárásra nincs szükség, mint a mezőgazdálkodás során, ahol gazda és munkás egymás megértésére, kölcsönös méltányosságára állandóan szükség van. De az egymást megértésnek meg is van a haszna, a munkásra nézve is. Csak a munkásházakról szóló mostani hírünket vegyük figyelembe.

Ha semmi másból, már ezért is bizonyos dolog, hogy a munkáscsaládoknak igenis szüksége van azoknak jóindulatára, akik saját otthon megszerzésében őket gyámolítani hivatottak. Nem lehet el sem képzelni, hogy ahol a munkáscsalád valami lázongó, önmagával meghasonlott, keserű lelkű ember után indul és a társadalmi meghasonlásnak annyi kellemetlen magját elhinti, hogy ott, mikor a munkáscsalád annyi égető ügyéről, a saját otthon megszerzéséről legyen szó, — valami nagy szeretettel karolják föl azt és a rájuk köveket dobókat kénygyérel hajítanak vissza. Az emberi természet nem ilyen nyúltsból van. Jó bánás, békesség, szeretet hasonló virtusokat fakaszt. Békéltetés, méltatlanság, gyűlölet pedig elhidegíti a szíveket. Azért legyünk bár akármilyen foglalkozási sorban, becsüljük meg egymást, legyünk egymás iránt méltányosak és igazságosak.

Békesség és szeretet vitték elő az emberiséget, meg a tiszties munkásnak megbecsülése. Mikor Magyarországon nem is egy esztendő alatt annyi meg annyi ember a maga tűzhelyénél melegszik; igazság szerint senki el nem mondhatja, hogy a munkáscsalád sorsával nem törődnek. Ápoljuk tovább az egyetértés szellemét, hazánkra új virágzás, mindannyiunkra pedig a boldogulás derűs napjai következnek.

H I R E K.

Vármegyei közgyűlés. Folyó hó 15-én tartotta őszi rendes közgyűlését Nógrádvármegye törvényhatósági bizottsága, mely szo-

katlanul nagy érdeklődés mellett folyt le. A bizottsági tagok legnagyobb részét az ezuttal megejtett részleges tisztújítás gyűjtötte egybe, tudniillik a Dr. Scitovszky Béla országgyűlési képviselővé történt megválasztásával megüresedett rétsági főszolgabírói állás s az esetleg egyéb megüresedendő állások betöltése. — A rendkívüli heves választási harc eredményeképp rétsági főszolgabíróvá 17 szótöbbséggel Dr. Baross József vármegyei aljegyzőt, az így megüresedett aljegyzői állásra pedig Huszár Aladár közigazgatási gyakoronokot választották meg.

Ugyanezen a közgyűlésen jóváhagyott a szécsényi ipartestület megalakulását kimondó határozat.

Halálozás. Az öngyilkosságnak úgy látszik már ragályos betegséggé váló elterjedése ismét újabb áldozatot követelt: — F. hó 16-án Tantossy Emil balassagyarmati ügyvéd oltotta ki életét önkézével. — Az egész vidéken nagy megdöbbenést keltő esemény oka, a mint értesülünk, a szegénység volt, mert az elhunyt ügyvéd irodáját az utolsó időkben csak elvéve kereste meg egy-egy cliense, rokonai és ismerősei támogatását és segélyét pedig elfogadni nem akarta. Temetés f. hó 17-én volt Bgyarmaton

„Szécsényi Hirlap”

1910. október hó 1-ével új előfizetést nyitottunk lapunkra.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 K. — fill.
Fél évre 4 K. — fill.
Nagyed évre 2 K. — fill.
Egyes szám ára — 16 fill.

Felkérjük mindazon tisztelt előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, hogy azokat a csatolt utalványon kiadóhivatalkunknak megküldeni sziveskedjenek.

Szaj és körömfájás járásunkban. Az utolsó időkben az egész országban elterjedt szaj és körömfájásnak a mely járásunkban Ludány, Halászi, Szakal, Lóc, Hollókő, Kis és Lipta-Gerge községekben már szintén fellépett, városunkba való behurcolását sikerült

Feltárva fekszenek lelkeim szemei előtt historiánknak lapjai! s a hol balsors ért, a hol nemzeti szerencsétlenség komor lapja van: mindenütt ott találok a késő szót.

Én nem vagyok az, ki a mult idők vétkéinek feltárásában gyönyörködni. Elöttem szent e haza multjának emlékezete, mint szent atyámé, ki bu között hajtott a sirba fejét. Itélünk pietással őseinkről, ha akarjuk, hogy az utókor méltányos legyen, midőn minket ítélend. De ha vannak kötelességeink a multak emléke iránt; vannak hazánk jövődjére iránt is, mert nem csak azon hazát kell szeretni, a mely volt és van, hanem azt is, a mely leszen, midőn mi nem leszünk többé. Ezen szent kötelesség int, hogy pietas miatt ne mulasszuk el okulni a historia tanulságain. És én e tanulságok között ott találok azt, hogy apáink legszebb cselekvényei azért termették meg oly ritkán a várt gyümölcsöket, mivel hogy elkéstének. Igen gyakran az vala bajuk, hogy szerették kíségetni a fatumot, szerették kíséreni, vajjon forintos adósságot nem lehetne-e garással lefizetniök. És fizették a garast haszontalanul, mert adósságunk egészben maradt. Ugy ne járjunk, Uraim! mint vagyomban bukkott

hazánk fiai legnagyobb része, kiket nem a váltó adósság, hanem a prolongatiók bukkattak meg.

A legerősebb részt irtuk ide a konfiskált cikkből ismételjük: nem tudjuk megérteni, hogy mi ebben a Kossuth cikkében az, a mi a cenzort a szerfelett való szigorúságra ösztönözte?

Mennyire másképpen beszél ma, különösen a bulvár-sajtó. Csak találokma, nem keresgélve, — ime közlünk egy kis most aktualis delegációs mutatót, hogy miként fog ma az újságíró tolla:

„Talpnyalók, gyászmagyarok!”

Megkezdődött a delegációs csalás!

A bécsi Hofburg márványtermében ma délelőtt megjelentek a magyar delegáció tagjai, ünnepi fényvel, selyemből való magyar díszruhában, fölcicomázva mindenféle érdemjelekkel. Mikor már valamennyien együtt voltak, a király főszertármestere bevezette őket a belső titkos tanácsosok termébe, ahol a trón körül foglaltak állást. Pár perc mulva kopogás jelezte, hogy jön a király. Megállt a trónszék előtt és várta a műsor kezdetét. Előlépett erre Láng Lajos, a delegáció

elnöke és beszédet intézett az uralkodóhoz. Mézes-mázos szavak ezek, nem a nemzet lelkéből fakadók, hanem a császárimádásban megöszült, rokkant politikus fölkinálkozása. Egy gerinctelen és az udvar legalázatosabb szolgálatára mindig kapható kormány és többség szarzelb politikáját hirdette hasravágódott a császári akarat előtt, amely az ő szemükben fölötté áll a nemzeti érdekeknek.

Kétségtelen bizonyosságát adta Láng Lajos annak, hogy a közös miniszterek nem állhatnak elő olyan szemérmellen tulkövetelésével, amint a munkapárti delegáció szives örömet meg ne szavazna. A magyar delegáció elnöke — és ez roppant szomorú dolog — lovat adott a kancellár alá. Hogy Aehrenthal ráül és megnyergeli Magyarországot, az már kétségtelen. Kezdődik a nagy zsebvágás Khuen-Héderváry lelkes asszisztálása mellett.

Hasra, magyar!

Láng a császárré lánkol stb.

Szembeállítottuk a multat és jelent. Az igaz, hogy gyönyörű sajtószabadság van ma. De hogy van e ebből haszna, vagy inkább kár van belőle a nemzetnek, — azt döntse el az olvasó izlése és vérmérséklete szerint.

Décsi Alfréd járási állatorvos gondosságának megakadályozni. — Néhány hollóközi gazda részére egy vagon szarvasmarha érkezett a szécsényi állomásra, a melyeknek tovább szállítását azonban a közigazgatási hatóság meggátolta, mivel ez állatok ragályos száj és körömfájásban szenvednek.

Ideje volna már, hogy ne csak egyes helyeken akadályozzák meg, e már országos csapássá válló betegség tovább terjedését, hanem kiterjedhetett volna e hatósági vizsgálat már a feladó állomáson is, s nem kellett volna a még eddig fertőzetlen vidékeket is hasonló veszélynek kitenni.

A „szécsény-batvani helyterelő vasút részvénytársaság” érdekeltsége f. hó 16-án Szécsényben a városháza tanácstermében értekezletet tartott, melyen megvitatás tárgyává tették az építési költségek fedezésében mutatkozó 442.000 kor. hiány eltüntetésének módját. — Az engedményesek közül megjelent Okolicsányi József sziráki lakos előterjesztette, hogy az összes építési költségek előirányzott összege 7.560.000 kor.; melynek 35%-a fedezendő törzsrészvények jegyzése által. Az állami hozzájárulás 1.296.000 kor. tesz ki, testületek és magánosok részéről jegyeztetett 630.400 korona, a még bizton várható jegyzések összege 188.000 kor. vagyis a hiány 442.000 kor.

Tekintettel arra, hogy több jegyzés nem várható az érdekeltség arra kéré az engedményest, hogy a kilométerenként 120.000 kor.-ra előirányzott építési költségből 7222 kor. — 7223 koronát hozzon levonásba, s az így redukált építési költség beállításával eltűnnék a most mutatkozó 442.000 kor. hiány. Az engedményes ezen ajánlatra azonnal nem nyilatkozhatván az egész építési költségvetésnek ily irányban leendő átdolgozása végett a további tanácskozást felfüggesztették.

Járda ügy. Régen vajudó kérdése városunknak, — sok okos szó hangzott el már érdekében, de úgy látszik, még mindig nem elegendő. Mert a mi járdánk sajnos, még mindig csak „járdaugy”. Egyesek igazán dicséretet érdemlő buzgalomból — igaz, évek alatt — haladt már annyira, hogy a főutcán egy városhoz illő járda épült, — de annál rosszabb a járda a mellékutcákon. Rosszabb? Dehogyan, egyszerűen nincs! Ez az állapot nemcsak szégyene városunknak, hanem kiáltó igazságtalanság is egyszersmind. Ha a főutcákon lehetett — mert kellett — járdát készíttetni, s ahhoz a város egész lakossága adózik, ép úgy megilleti ez a járda a mellékutcai lakosokat is. Azok is ép oly hasznos lakói városunknak, mint a főutcán lakók, — az ő érdekeiket épúgy szívünkön kell viselni, mint ezeket. Ami igazán véve, ez az egész város, mindenkinek érdeke. Hiszen télvíz idején a mellékutcákon a közlekedés valóságos munka. Ezen az állapoton tehát segíteni kell, még pedig minél előbb. Van is, úgy tudjuk, a városnak erre szabályrendelete, de az végrehajtva nincs. Miért? Ki mulasztotta ezt el, mellékes — a fő, még pedig égetően főkérdés, hogy végre foganatosítsák is már ezt a szabályrendeletet. Ha pedig nem volna még ily szabályrendelet, mely a mellékutcai járdáinak elkészítését rendelné, úgy alkosson ilyet a képviselőtestület. Az előjáróság feladata erre gondolni. Mindenki szívesen fogja venni munkáját. S a mikor ezt a kérdést felvetjük, rámutatunk arra is, hogy az előjáróság egy kis utánjárással könnyen elérhetné a mellékutcai jár-

dáinak elkészítését. Sokan elkészíthetnék házaik előtt minden hatósági rendelet nélkül is a járdát, de azért tartózkodnak, mert ha a szomszéd nem csinálja esetleg, akkor az illető hiába készítette el az ő háza előtt. Ezt a tartózkodást el kell tehát osztalni, — egy kis igyekezettel, felvilágosítással, tanácsal, jó szóval pedig el lehet érni. Bizzunk az előjáróság jó indulatában, hogy nem fogja sajnálni az ezzel járó fáradságot s eredményt látván, mi leszünk az elsők az elismerés nyilvánításában. A mint hogy abban is elsők akarunk lenni, hogy ezt a járda ügyet „nyilvántarissuk.”

Tűz. Emődi Vilmos és testvére bér gazdaságán f. hó 18-án d. u. 3 órakor a gőzeke gépéből kipattant szikra meggyújtotta az ott kazalba rakott nagy mennyiségű szalmát és töreket.

Tűzoltóságunk azonnal észrevette a tüzet, melyhez teljes számban kivonult, és csak erélyes működésének köszönhető, hogy nagyobb kár nem történt. A kár mintegy 4000 korona, a mely biztosítás révén megtérül.

Őszi napok és a reuma. Hull a falevél és szerkesztőségünkbe hullanak a tűzfá-poéták őszi „zöngikéi”; az utcán pedig hallatszik: — Az őszi napok meghozták részemre a náthát.

— Részemre meg a reumát.

És aztán a beszéd okvetlen. ráterelődik a Dianára. Szokatlanul népszerű ez a lázi-orvosság. A modernség kinzó nyavalyájának, a reumának ez a hatalmas ellenszere. Ma bizony egy művelt ember mosdóasztalánál sem hiányzik a Diana, mely a reuma szagató fájdalmát enyhíti és fejreomától a zsábaig használ. Még szerencse, hogy nincsen az a kis falu, a hol kapható ne volna. Az is igaz, hogy nincsen olyan kis falu, ahol el lehetnének a Diana nélkül.

3487—910. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ruzsinszky Gyula végrehajtatónak Horváth Ferenc végrehajtást szenvedő elleni 105 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. jbiróság területén lévő a pilinyi 21 sz. tkvb. A. † 1. sorsz. szőlőnek B. 5. a. Horváth Ferenc nevében álló részére 4 K. 21 sz. tkvb. † 2. sorsz. szőlőnek ugyanezen nevében álló részére 34 K. 21 sz. tkvb. 263 sz. tkvi. A. 1. 2. 4. 7. sorsz. ingatlanoknak B. 2. a. álló részére 122 K. 21 sz. tkvb. 287 sz. tkvi. A † 1. sorsz. ingatlanoknak B. 3. a. álló részére 80 K. 21 sz. tkvb. 2 sorsz. rétnek ezen részére 38 K. a 300 sz. tkvi. A. 1. 3. sorsz. ingatlanoknak B. 1. a. részére 13 K. a 301 sz. tkvi. A. 1. 4. 5. sorsz. ingatlanoknak B. 2. a. részére 88 K. a 322 sz. tkvi. A. 1. 1—3 sorsz. ingatlanoknak B. 2. a. részére 151 K. a 356 sz. tkvi. A † 1. sorsz. ingatlanoknak B. 2. a. részére 399 K. és az u. o. 439 sz. tkvi. A † 1. sorsz. ingatlanra 9 kor.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi november hó 10-ik napján d. e. 10 órakor Piliny község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár ^{1/2} rész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c. 42. §-ában

jelzett árfolyammal számítható és az 1881. november 1-én kelt 3333 J. M. rendelet 8 §-ában megjelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. aug. hó 13-ikán.

Szenthe s. k. kir. jbiró.

Foley, kir. tkv. írnok.

Gyermek-vaságy kitűnő karban levő eladó!

Cim: a kiadóhivatalban.

544—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Bpesti kir. keresk. és váltó törvénytörvényeknek 1908. évi 53502 számú végzése következtében dr. Sajó Géza ügyvéd által képviselt Panczél Mihály javára 1000 K. s jár. erejéig 1909. évi aug. hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2225 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, ágy, ruha, fehérnemű, ezüstnemű és fegyverek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1910-ik évi V. 421/9 számú végzése folytán 1000 kor. tőkekövetelés ennek 6% kamatai ^{1/2} váltódíj és eddig összesen 355 kor. 29 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig Petőn leendő megtartására 1910. évi október hó 25-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910. okt. hó 2. napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

3742—910. sz.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szécsényi Takarékpénztárnak végrehajtatónak Özv. Szerényi Dénesné és trs. végrehajtást szenvedő elleni 20000 K. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. jbiróság területén lévő magyargéczi 616 sz. tkvi. A † 1. sor. 22 hrsz. ház 9 sz. és kertre 806 kor. a 649 sz. tkvi. A † 1. sor. 588 a hrsz. rétre 31 kor. a † 2. sor. 585 b hrsz. rétre 346 kor.

a + 3 sor. 423/b/2 hrsz. szőlőföldre 2 kor. a 650 sz. tkvi. A + I. sor. 424/b hrsz. szőlőföldre 25 kor.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi november hó 23-ik napján d. e. 10 órakor Magyarécs község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ rész összegén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számítandó és az 1881. november hó 1-én kelt 3333 J. M. sz. rendelet 8 §-ában megjelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál való elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsény, 1910. szept. hó 3-án.

Szenthe s. k. kir. jbiró.

Feley, kir. tkv. írnok.

Árverési hirdetmény kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Szécsényi Takarékpénztár r. t. és csatlakozott társai végrehajtatónak Búcsú György végrehajtást szenvedő elleni 240 K. 35 K 60 f. és 2000 K. tőkekövetelés és jár. iránti végr. ügyében Szécsény községben fekvő a szécsényi 1433 sz. tkvben A I. 1 sor 730 hrsz. 432 népsorsz. beltelek ház és 3 sor 726 hrsz. 431 népsorsz. ház a beltelekben és udvaron 2010 K.

Az u. o. 1383 sz. tkvi A + I sor 773 b. hrsz. szántóföld, lóherés, kölespást, 8 sor 1627 6/2 hrsz. és 9 sor 1626 b. hrsz. rétekre 342 K. az u. o. 1733 sz. tkvi A + I sor 1306 hrsz. kenderföld alja szántónak B 19 a. Búcsú Györgyné sz. Zsidai Erzsébet után örökösödés jogcimen B. 23 a. Búcsú Györgyre háramlott jutalékára 218 K.

Az ugyanezen ingatlanoknak B. 18 a. Búcsú György nevében állott, de a jelen árverést elrendelő végzés alapjául szolgáló 2452/910 tkvi sz. végrehajtási zálogjog bekebelezése után a 2308/910 tkvi sz. végzéssel B. 22 a. vételjogcimen Rádi Ferencné szül. Ocsovai Verona nevére irt jutalékára az alábbi korlátozással — 218 K. ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1910 évi december hó 22. napjának d. e. 10 órakor az ezen kir. járásbíró telekkönyvtárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár $\frac{2}{3}$ részén alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 $\frac{1}{10}$ -át készpénzben vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni avagy a bánatpénznek az 1881 LX. tcz. 170. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szécsényben, 1910. szept. hó 29.

A szécsényi kir. járásbíró mint tkvi hatóság **Ssorómy**, s. k. kir. jbiró.

A kiadmány hitelül

Perényi, kir. tkvvezető.

475—910. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gödöllői kir. járásbírósnak 1910 június hó 30 napjától járó 5 $\frac{1}{10}$ kamatai $\frac{1}{10}$ váltódíj és eddig összesen 89 kor. 66 fillérben bíróilag m/r megállapított költségek erejéig Nógrádmegyben leendő megtartására 1910 évi november hó 2-ik napjának délután 3 órája határidőül kitzetlik és ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1910-ik évi V. 470/2. számú végzése folytán 466 kor. 65 f. tőkekövetelés ennek 1910. június hó 30 napjától járó 5 $\frac{1}{10}$ kamatai $\frac{1}{10}$ váltódíj és eddig összesen 89 kor. 66 fillérben bíróilag m/r megállapított költségek erejéig Nógrádmegyben leendő megtartására 1910 évi november hó 2-ik napjának délután 3 órája határidőül kitzetlik és ahhoz a venni szándékozók, ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910. okl. hó 13 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Eladó

Szenes Jakab-nál
egy teljes ebédlő berendezés, divány és egy Meidinger kályha.

Elsőrendű

poroszkőszén és felvágott fa

jutányos árban kapható, házhoz szállítva, kisebb-nagyobb mennyiségben

Váradi Rezső.

mész- és vegyeskereskedőnél SZÉCSÉNY.

A fűtési-idény közeledtével bátorkodom a n. é. közönségnek kiválóan elsőrendű darabos, kocka és dió-nagyságu porosz kőszén 100 kgrmonként 3 kor. 40 fill.-ért

légszesz-koaxot „ „ 5 koroná-ért

legalább is kocsi-rakomány vételnél házhoz szállítva, ajánlanl.

Eldjegyzéseket elfogad és a n. é. közönség becses megrendeleseit kéri

teljes tisztelettel

Tepper Adolf.

Ujl

vaskereskedés

Ujl

Értesítés!

Van szerencsem a t. vevőközönség b. tudomására hozni, hogy Szécsényben, a Barok-féle épületben (Rákóczi-ut)

ujonnan berendezett vaskereskedést nyitottam,

melyben minden a vasáru szakmához tartozó tárgyak, ugymint valódi „Winter“ tengely, sodronyszög, sodronyfonat, konyhaberendezési cikkek, stb. épület-vasalás, asztalos-, lakatos-, és kovács szerszámok, minden minőség, alak és mennyiség szerint kaphatók.

Főtörékvésem oda irányul, hogy a t. vevőim úgy az áruk minőségével, mint a legjutányosabban megállapított árakkal, valamint a pontos és gyors kiszolgálásommal teljesen meg legyenek elégedve, miért is b. pártfogásukat kéri

tisztelettel **KLEIN SAMU** vaskereskedő.

Vadászfegyverek, konyha berendezések, festék és lack nagy választékban.